

Liturgie

Ochtend

Votum

Vrede-/zegengroet

Ps 25:1,2

Lezing van de wet

Ps 25:3

Gebed

Lezen: 1 Petrus 3:1-12

Lb 442:1,2

Lezen: 1 Petrus 3:13-22

Lb 442:3,4

Lezen: Matteüs 25:31-40

Ps 34:5,6

Tekst: 1 Petrus 3:10-12

Preek

Lb 9:1,9,10

Gebed

Collecte

Ps 116:1,3,7,10

Zegen

Middag

Votum

Vrede-/zegengroet

Ps 25:1,2

Gebed

Lezen: 1 Petrus 3:1-12

Lb 442:1,2

Lezen: 1 Petrus 3:13-22

Lb 442:3,4

Lezen: Matteüs 25:31-40

Ps 34:5,6

Tekst: 1 Petrus 3:10-12

Preek

Lb 9:1,9,10

Geloofsbelijdenis:

Gz 123:1-5 (beurtzang): 1 A, 2 M, 3 A, 4 V, 5 A

Gebed

Collecte
Ps 116:1,3,7,10
Zegen

Preek

1 Petrus 3 is best een lastig hoofdstuk. Toen we het daarnet uit de Bijbel lazen dacht u misschien wel: moet dat nu, zo'n oproep aan vrouwen om niet met hun uiterlijk bezig te zijn? Is dat niet overdreven, uit de tijd? Of misschien dacht u bij de tweede helft: wat bedoelt Petrus hier? Christus is naar de geesten gegaan die gevangen zaten? Wat betekent dat? Vanmiddag kan ik niet ingaan op alle vragen die bij het lezen van dit hoofdstuk opkomen. Over sommige vragen hebben predikanten en theologen zeer uiteenlopende meningen. Op andere vragen is niet goed een duidelijk antwoord te geven.

Toch is het duidelijk waar 1 Petrus 3 over gaat. Dit hoofdstuk is gericht aan mensen die verlangen naar een andere wereld. In dat verlangen laten ze zoveel mogelijk mensen delen. Daar hebben ze alles voor over. In hun daden volgen ze Jezus Christus, de Koning van die andere wereld. Hij vormt de basis onder hun hoop op een goede toekomst.

Misschien droomt u wel eens van een wereld die anders is dan onze wereld. Een wereld waarin spanning genoeg is, maar waarin uiteindelijk alles goed komt. Films en boeken zijn vaak op zo'n wereld gebaseerd: je ziet hoe mensen met grote problemen in aanraking komen. De ene keer moeten ze een moord oplossen. De andere keer moeten ze een gevaarlijke vijand verslaan. Weer een andere keer krijgen ze te maken met een dorp waar iedereen geheimen heeft.

Altijd loopt het goed af. De moordenaar wordt ontmaskerd. De vijand wordt verslagen. Het dorp blijkt eigenlijk heel gastvrij te zijn. De spanning in de wereld van een film of boek is leuk, omdat je weet: aan het einde komt het goed. Aan het einde van de film of aan het einde van het boek is de wereld beter geworden. Mensen worden gelukkig.

In het echte leven lijkt het niet zo te gaan. *[Voorbeeld uit onze gemeente over iemand die een zwaar ongeluk kreeg – verander dit in een verwijzing naar een moeilijke situatie in de eigen gemeente of zeg in het algemeen "Soms raakt iemand om wie je geeft in grote problemen. Hij krijgt een ongeluk, zij raakt haar baan kwijt." o.i.d.] [Ineens staat zijn hele leven op z'n*

kop: zal hij genezen? Hoe zal het de komende dagen en weken met hem gaan?

Zijn leven is geen film. Zijn ouders leven met de spanning dat het misschien minder goed komt dan je hoopt.]

In onze werkelijkheid loopt het leven niet altijd goed af. [De volgende zinnen kun je vanzelfsprekend concretiseren – denk bijv. aan de oorlog in Syrië, of aan Somalië waar kinderen opgroeien die nog nooit in vrede hebben geleefd] We hebben te maken met oorlogen waar geen einde aan lijkt te komen. Er gebeuren natuurrampen waarbij iedereen zich afvraagt waarom dit moest gebeuren. Mensen raken gewond of sterven als ze een ongeluk krijgen. En niemand weet waarom.

Veel mensen kiezen ervoor om naar de best haalbare wereld te streven. Je kunt er toch niets aan veranderen, dus pieker er ook niet te lang over. Verander wat je kunt veranderen en accepteer wat onveranderlijk is. Richt je op je eigen geluk, je kunt niet de zorgen van de hele wereld op je rug meedragen.

In de eerste brief van Petrus geeft de schrijver een ander antwoord. Hij roept ons op om wel te blijven streven naar verandering. Hij beschrijft een leven waarin mensen gemotiveerd worden door hoop. Hoop op een goede toekomst. Vertrouwen dat het anders wordt. Zekerheid dat er een andere, een volmaakte wereld voor de deur staat.

De boodschap van God in de Bijbel is niet, dat we het leven moeten aanvaarden zoals het is. In de Bijbel wordt vanaf het allereerste begin gesteld: ongelukken, oorlogen en dood zijn niet normaal. De boodschap van God is: toen de wereld geschapen werd was ze zeer goed. Er komt een dag waarop die wereld opnieuw zeer goed zal zijn. Op dat moment komt er eind aan het lijden dat wij nu meemaken.

Die boodschap wordt steeds opnieuw herhaald. Als God de wereld heeft gemaakt staat er in de Bijbel: God zag dat het zeer goed was.

Al snel brengen de mensen samen met de duivel het kwaad de wereld binnen. Maar ook dan accepteert God niet dat de wereld zonder toekomst achter blijft. Zo spreken de profeten Jesaja en Micha over de tijd wanneer van zwaarden ploegscharen worden gemaakt. En Jezus spreekt over een dag waarop mensen ter verantwoording worden geroepen voor hun daden. Het kwaad wordt bestraft en het zal verdwijnen.

In het laatste Bijbelboek ziet Johannes, de schrijver van dat boek, een stad met poorten van parels en straten van goud. In die stad stroomt een rivier van water dat eeuwig leven geeft. Daar is geen plaats voor oorlogen,

ongelukken en voor de dood. In de wereld waarin die stad staat is alleen maar leven.

De Bijbel belooft een wereld waarin niets het leven in de weg kan staan. Een tijd waarin God en mens in vrede samen zijn. Een toekomst, die door God al voor onze geboorte is veiliggesteld in de hemel.

Als je het leven lief hebt en gelukkig wilt zijn moet je daar zijn. Die wereld biedt vreugde voor levensgenieters. Hij biedt hoop voor mensen die dromen van wereldvrede. De komst van die wereld geeft houvast aan mensen die worstelen met ziekte, lijden of dood.

De boodschap van God is: eens zal het vrede zijn. Als u het leven liefhebt en gelukkig wilt zijn doet u er goed aan uzelf te verdiepen in het goede nieuws dat de Bijbel biedt.

Als je verlangt naar vrede leef je anders dan iemand die zich afsluit voor oorlogen. Iemand die zich afsluit voor oorlogen gaat oorlogssituaties uit de weg. Zo iemand leeft zoveel mogelijk zijn eigen leven.

Maar als je verlangt naar vrede ga je oorlogen niet uit de weg. Je zoekt oorlogsgebieden juist op. Je streeft ernaar om de oorlog lichter te maken. Om zo mogelijk vrede te sluiten.

Je helpt de slachtoffers met eten of dekens. Je werkt mee aan de opbouw van een verscheurd land. Je vernietigt wapens. Je probeert soldaten ervan te overtuigen om zich terug te trekken uit de strijd.

Iemand die zich afsluit voor oorlogen doet niets. Hij of zij leeft zijn eigen leven en dat is het dan. Maar wie verlangt naar vrede zet zich in waar hij kan om de vrede te bevorderen en de oorlog te saboteren.

Zo tekent Petrus gelovigen. Niet als mensen die overal tegen zijn, of mensen die zich zoveel mogelijk terugtrekken uit de wereld. Hij roept gelovigen op om actief het kwaad te bestrijden. Om eensgezind te zijn, om lief te hebben, om de minste te willen zijn.

Hij vraagt ze om te zegenen als ze uitgescholden worden, om niet te lasteren of te liegen, om voortdurend het goede te doen.

Dat is de lijn waar Jezus de mensen op aanspreekt in Mattheüs 25. Hij verwijt de mensen in Mattheüs niet dat ze kwaad hebben gedaan, maar dat ze niets hebben gedaan. Ze zijn armoede, eenzaamheid en ziekte uit de weg gegaan alsof het niet bestond. En daarmee zijn ze zijn koninkrijk uit de weg gegaan, alsof dat rijk niet bestaat.

Als je gelooft dat de wereld een toekomst van vrede heeft roept God je in de Bijbel op om dat geloof zichtbaar te maken. Leef niet als iemand die oorlog uit de weg gaat, maar als iemand die de vrede nastreeft. Zoek het

oorlogsgebied op en verander het in een plaats waar mensen hopen op vrede.

Het klinkt mooi: wie het leven liefheeft en gelukkig wil zijn moet geen laster of leugens over zijn lippen laten komen, hij moet het kwaad uit de weg gaan en het goede doen, en voortdurend vrede nastreven.

Maar als het zo makkelijk was, was er al lang wereldvrede geweest. Want wie wil er niet gelukkig zijn? Is er iemand die het leven haat? Er zijn zoveel mensen die streven naar vrede.

En toch is de wereld zoals ze is. Toch zijn er oorlogen en natuurrampen. Ondanks alles raken er mensen levensgevaarlijk gewond door zoiets gewoons als een rijdende auto. Petrus leefde 2000 jaar geleden, maar na al die eeuwen gebeuren er nog net zoveel rampen als in zijn tijd. Wat heeft hij ons te bieden wat we nog niet weten?

Petrus begint zijn brief niet met gedragsregels. Deze brief is geen handleiding voor wereldvrede. In hoofdstuk 1 schrijft hij: wat er ook gebeurt, het is zeker dat God de wereld redt. Waar je ook aan twijfelt, hoeveel vragen je ook hebt, op één ding kun je vertrouwen: God geeft ons hoop op een toekomst van vrede. Die toekomst is door God veilig gesteld. In hoofdstuk 2 beschrijft hij hoe God die toekomst zeker stelde: door Jezus Christus. Christus betaalde voor onze schuld. Daarom kunnen wij in vrede en vrijheid met God en elkaar leven. Jezus ging zo ver dat Hij wilde sterven voor de zonden van onrechtvaardige mensen. Hij werd door de mensen gedood om diezelfde mensen te redden van de dood.

De betekenis van Jezus kun je niet overschatten. Wat Hij heeft gedaan is zo wereldveranderend geweest dat wij als mensen er maar een klein beetje van kunnen begrijpen. Maar wat we zien is duidelijk: door Hem is het vrede tussen God en mensen. Dankzij Hem mogen wij eeuwig leven met God.

Om dat te benadrukken schrijft Petrus die bijzondere verzen over de geesten. In de Nieuwe Bijbelvertaling en in de vertaling van 1951 staat hier dat Jezus naar het lichaam werd gedood en naar de geest tot leven gewekt.

Als je dat zo leest lijkt het of Jezus lichamelijk is gestorven, maar geestelijk leeft. Zijn leven is dan anders dan ons leven. Het lichaam doet er niet zo toe, uiteindelijk gaat het om de geest.

Maar het lichaam doet er voor God wel toe. De wereld die Hij heeft geschapen is een wereld die je kunt aanraken, met tastbare mensen, met

zichtbare lichamen. Een geestelijke opstanding doet tekort aan de tastbaarheid van de schepping.

Je leest in het Nieuwe Testament hoe Jezus tegen zijn leerlingen zegt: voel Mijn handen, voel het gat in Mijn zij, geef me een vis zodat Ik kan eten.

Daarmee laat Hij zien: Ik leef, met een echt menselijk lichaam.

Op basis van de Griekse tekst kun je ook vertalen dat Jezus door de Geest tot leven is gewekt. Zo vertalen bijvoorbeeld de Willibrordvertaling uit 1995 en de Statenvertaling dit vers.

Als je het zo vertaalt vormt dit vers een verbinding tussen de wereld van levende mensen, waar het daarvoor over gaat, en de wereld van engelen, duivels en gestorven mensen waar het daarna over gaat. De opstanding van Jezus heeft betekenis voor hemel en aarde. Zijn opstanding is niet alleen waardevol voor wie nu leeft, maar ook voor mensen die hebben geleefd, maar gestorven zijn. De blijde boodschap dat Jezus leeft en dat God de wereld hoop geeft is zelfs bedoeld voor wie gestorven is. Door Jezus is de dood niet het einde. Er komt een eeuwig leven.

Deze Jezus heeft macht over de zichtbare wereld en over de onzichtbare wereld. Over mensen, engelen en duivels. Alle machten die bestaan zijn aan Hem onderworpen.

Bij Hem hoef je niet bang te zijn voor machtsmisbruik of oorlog. Want deze koning is dezelfde als die Jezus die stierf voor onrechtvaardige mensen. Hij bad om vergeving voor Zijn moordenaars. Hij lasterde nooit, er kwam geen leugen over Zijn lippen. Hij vernietigde het kwaad wat op Zijn weg kwam en Hij deed het goede.

Als Hij koning wordt hoef je niet bang te zijn dat de vrede tegenvalt. Hij heeft laten zien dat Hij tot het uiterste gaat om mensen gelukkig te maken. De vrede die Jezus brengt krijgt vorm in goedheid, vriendelijkheid, geduld. Als Hij met Zijn macht een nieuw koninkrijk sticht kun je er zeker van zijn dat in dat koninkrijk geen oorlogen, natuurrampen en auto-ongelukken meer voorkomen. Hij beschermt Zijn burgers: Hij had Zijn leven voor ons over. Op Hem kun je vertrouwen.

Petrus beschrijft hoe Jezus Zijn goede boodschap zelfs aan de geesten brengt. Daarmee laat hij zien: de betekenis van Jezus overstijgt deze wereld. Als je op Hem vertrouwt, vertrouw je op iemand die macht heeft over mensen en engelen, machten en krachten. Dat geeft rust en moed om ook op onze plaats de vrede na te streven.

Ik zei al, dat Petrus oproept om je niet af te sluiten voor de oorlog die in deze wereld woedt, maar om actief vrede na te streven.

Vrede nastreven betekent dat je iets doet. Je wacht niet af tot iemand over je heen walst maar je zoekt mensen op om vrede te brengen. Je zoekt hoe jij kunt bijdragen aan de redding van mensen om je heen.

Dat is ook waar het in die eerste verzen over gaat. Petrus roept vrouwen op het gezag van hun man te erkennen en hun schoonheid niet in uiterlijkheden te zoeken. Vaak worden deze verzen opgevat als een verbod op leidinggeven door vrouwen of als een oproep aan vrouwen om zich niet te modieus te kleden.

Maar daar gaat deze tekst niet over. Petrus schrijft in zijn brief over het verlangen van mensen naar de toekomst die God belooft. Dat verlangen is zo groot dat je wilt dat zoveel mogelijk mensen in die toekomst mogen delen. Hij zegt: leef zo dat mensen gaan zien wie God is en Hem eer bewijzen. Heb alles wat je hebt ervoor over als je daarmee het leven van een mens kan redden.

In hoofdstuk 2 schrijft hij over slaven die niet moeten streven naar een betere heer of een vrij leven. Hij zegt niet dat hij een voorstander of tegenstander van slavernij is, maar hij wil dat die slaven hun heer bij Christus brengen. Als ze daar slavernij voor over moeten hebben lijden ze voor een goed doel: hun goede daden werken mee aan de redding van hun heer.

Voor vrouwen geldt iets vergelijkbaars: in het Romeinse Rijk vielen vrouwen eeuwenlang onder het gezag van mannen. De verantwoordelijkheid voor een ongetrouwde vrouw lag bij haar vader. Bij een getrouwde vrouw lag de verantwoordelijkheid bij haar man. Dat betekende onder andere dat de vader of de man besliste welke goden de vrouw diende: elk gezin offerde aan de voorouders van de man in huis. In de eerste eeuw na Christus verandert de positie van vrouwen. Vrouwen krijgen meer eigen vrijheid en eigen verantwoordelijkheid. Keizer Claudius vaardigt wetten uit waardoor vrouwen niet langer automatisch onder het gezag van mannen vallen. Daardoor kunnen ze bijvoorbeeld zelf een baan zoeken. In Handelingen 16 ontmoet Paulus Lydia, een vrouw uit Thyatira die handelt in purperstoffen. Ook uit opgravingen blijken vrouwen vooral in Turkije belangrijke posities in te nemen.

In de eerste eeuw na Christus waren vrouwen veel minder onderdanig aan hun man dan in de eeuwen daarvoor. Ze hadden ruimte om zichzelf op verschillende terreinen te ontplooien.

Eén van de effecten van die grotere vrijheid is dat veel vrouwen zich tot het christendom bekeren. Vaak zonder dat hun man christen wordt. In de eeuwen daarvoor had dit niet gekund. Deze vrouwen doorbreken het gezag van hun man als priester in het gezin. Ze aanvaarden niet dat hij eindverantwoordelijk is voor de daden van zijn vrouw.

Vrouwen die christen worden zonder dat hun man zich bekeert onttrekken zich voor een belangrijk deel aan het gezag van hun man.

Tegen die vrouwen zegt Petrus: als je je man wilt verleiden om Gods boodschap te aanvaarden zul je zijn gezag moeten erkennen. Anders luistert hij bij voorbaat al niet en zul je hem nooit bereiken.

Daar gaan ook zijn regels over uiterlijke schoonheid over. Als een vrouw een man wil verleiden om met hem te trouwen gebruikt ze haar uiterlijk. Haar uiterlijk is een sieraad waardoor die man nieuwsgierig wordt naar wie ze is. Hij wil niet haar mooie kleren beter leren kennen, maar de vrouw in die mooie kleren.

Maar als een vrouw haar man wil verleiden om in God te geloven moet ze zorgen dat die man nieuwsgierig wordt naar God achter de vrouw. Haar leven moet een sieraad voor God zijn waardoor die man nieuwsgierig wordt naar wie God is. Hij moet niet haar beter leren kennen, maar de God die haar motiveert.

Daarom zegt Petrus: als je als vrouw je man wilt verleiden tot geloof, denk dan aan hoe je hem hebt verleid tot liefde voor jou. Dat deed je met je uiterlijk. Gebruik nu je goede daden, je vriendelijkheid, je zachtmoedigheid om hem te verleiden tot liefde voor God. Dan heb je zelfs geen woorden nodig, want dan wordt hij door je daden nieuwsgierig naar de God met wie jij je leven deelt.

Misschien droomt u wel eens van een wereld die anders is dan onze wereld. Misschien bent u teleurgesteld in het leven door ongelukken in uw familie. Misschien hebt u vragen waar niemand een antwoord op heeft. Het leven dat wij leven is anders dan het leven in een film of in een boek. We hebben te maken met oorlogen waar geen einde aan lijkt te komen. Er gebeuren natuurrampen waarbij iedereen zich afvraagt waarom dit moest gebeuren. Mensen raken gewond of sterven als ze een ongeluk krijgen. En niemand weet waarom.

Maar leg u er niet bij neer dat dit de best haalbare wereld zou zijn. God heeft de wereld veranderd. Jezus Christus heeft de dood verslagen. We zijn onderweg naar een toekomst waarin het kwaad niet meer bestaat.

Accepteer niet dat deze wereld gevuld wordt met leugens, met onrecht en oorlog. Streef ernaar om waar u kunt met Gods hulp de boodschap van vrede te brengen. Doe het goede, niet voor uw eigen geluk, maar om anderen te wijzen op de beloften van God.

God heeft beloofd dat het vrede zal zijn. Als wij het leven liefhebben en gelukkig willen zijn moeten we het goede doen en bidden voor de wereld waarin we leven. Als we bidden voor die wereld en zoeken naar vrede zal God naar ons luisteren en vrede geven.
Volg Jezus Christus, de Koning die vrede brengt. Hij vormt de basis onder onze zekerheid dat de toekomst volmaakt zal zijn.
Amen